

Arrest

nr. 61 450 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 6 maart 1962.

Verzoekster verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 24 januari 1961.

Op 16 december 2009 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 28 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ontvanke-lijk, doch ongegrond te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.12.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

K., S. (...) geboren te (...) op (...)

S., C. (...) geboren te (...) op (...)

+kind

K., T. (...) geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Sri Lanka

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem van S., C. (...) kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-attaché stelt in zijn verslag van 26.01.2011 dat er bij betrokkene geen blijk is van een actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. De artsattaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het aangehaalde medisch probleem van K., S. (...) kan eveneens niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-attaché stelt in zijn verslag dat betrokkene lijdt aan twee aandoeningen waarvan de ene niet behandelbaar is. Dit is dan wel te beschouwen als een ernstig medisch probleem, doch gezien er geen behandeling mogelijk is, vormt dit geen noodzaak om in België te verblijven.

Wat betreft de tweede aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, houdt deze aandoening geen reëel risico in op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Sri Lanka. Betrokkene kan reizen, mantelzorg is evenwel noodzakelijk. Aangezien deze beslissing eveneens geldt voor de echtgenote van betrokkene kan dit geen probleem vormen.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Sri Lanka. Verwijzend naar de correspondentie dd.07.02.2006 met het Belgisch Consulaat te Sri Lanka blijkt dat de behandeling voor de aandoening van betrokkene gratis is en er geografisch geen beperkingen zijn, gezien de behandeling beschikbaar is in bijna alle overheids- en privé-ziekenhuizen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht.

2.1.1. Verzoekers adstrueren hun middel als volgt:

"Omwille van enorme problemen in zijn land van herkomst heeft verzoeker zijn land verlaten en verblijft in België sedert 2009.

Om paal en perk te stellen aan zijn situatie heeft verzoeker gemeend om een regularisatieaanvraag in te dienen conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat betreffende deze aanvraag evenwel Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel geoordeeld heeft om verzoeker, die met een medische problematiek kampt, een bevel te moeten overhandigen om het land te verlaten.

Dat deze aanvraag evenwel gemakkelijk kan hersteld worden, terwijl de gevolgen onevenredig zijn in aanmerking genomen de eenvoudige legalisering van het verzoekschrift.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.2. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan daar verzoekers allerlei vage en theoretische beschouwingen uiten, zonder in concreto aan te geven waarom de bestreden beslissing een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht inhoudt.

2.1.3. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift tot feitelijke gegevens, een algemene verklaring dat de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd heeft naar de situatie van verzoeker, een theoretische beschouwing over wat naar hun mening de inhoud is van het zorgvuldigheidsbeginsel om te besluiten dat

“dit (...) dan ook onbehoorlijk gedrag uit(maakt) van de minister van Binnenlandse Zaken.” Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop het aangevoerde zorgvuldigheidsbeginsel juncto de motiveringsplicht geschonden is door de bestreden beslissing. Verzoekers lichten op geen enkele wijze toe waarom zij van oordeel zijn dat de hierboven vermelde beginselen worden geschonden. Een algemene verwijzing uit niet de voldoende duidelijke en precieze omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels of rechtsbeginselen die is vereist opdat er sprake zou kunnen zijn van een middel als bedoeld in artikel 39/78 j° 39/69§1,4° van de Vreemdelingenwet. Er wordt vastgesteld dat het enig middel geen middel is in de zin van de voornoemde bepaling. De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het enig middel en het beroep zijn derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN